

ECONOMIA DE L'EMPRESA

2n de Batxillerat

Professora: Laia Garrofé

OBERTURA D'UNITAT

1. Què entens per entitat financera?
2. Quin criteri fan servir les famílies o les empreses per triar la millor font de crèdit quan necessiten finançar alguna compra?
3. Creus que sempre que fas una inversió s'han de posar diners?

El finançament de l'empresa I: Les fonts de finançament

EL FINANÇAMENT és l'obtenció de recursos econòmics necessaris per fer front a les inversions de l'empresa, essent les fonts de finançament les vies per les quals una empresa aconsegueix fons

Criteri de classificació	Tipus	Característiques	Exemples
Segons el termini de devolució de la font financera	Fonts de finançament a curt termini	Quan el termini de devolució és inferior a l'any.	El crèdit dels proveïdors, els préstecs bancaris, etc.
	Fonts de finançament a llarg termini	Quan el termini de devolució és superior a l'any.	Préstecs a llarg termini i emprèstits. També quan tenen un termini d'exigibilitat indeterminat o indefinit al temps, com els recursos propis de l'empresa: capital i reserves.
Segons la procedència dels recursos	Finançament extern	Els recursos procedeixen de l'exterior de l'empresa.	El capital social, els préstecs, els crèdits de funcionament de l'empresa, etc.
	Finançament intern	Els recursos els genera l'empresa a través de la seva activitat.	Els beneficis no distribuïts (reserves) i les quotes acumulades d'amortització i provisions.
Segons la propietat dels recursos	Mitjans de finançament propis	Són els recursos que pertanyen al o als propietaris de l'empresa.	El capital i les reserves.
	Mitjans de finançament aliens	Són els recursos que s'han de tornar, ja que no pertanyen als propietaris de l'empresa.	Els préstecs, els crèdits i els emprèstits de tota mena, siguin a curt o llarg termini.
Segons la manera d'obtenir els recursos	Fonts de finançament espontani	Són les que sorgeixen dels ajornaments dels pagaments dels deutes.	Les factures que cal pagar als proveïdors a 30 dies o els fons acumulats d'ingressos per IVA fins al moment de la liquidació.
	Fonts de finançament negociat	Són de naturalesa contractual i, per tant, no es produeixen de manera espontània.	Exemples d'aquest tipus de fonts són els crèdits i préstecs que l'empresa contracta.

Assenyala si són vertaderes o falses les frases següents relacionades amb les fonts de finançament de l'empresa:

Els emprèstits són un exemple de font de finançament a curt termini.

Vertader Fals

Segons la procedència dels recursos, distingim entre mitjans de finançament propis i mitjans de finançament aliens.

Vertader Fals

Són fonts de finançament els recursos líquids o els mitjans de cobrament a disposició de l'empresa per afrontar les seves necessitats dineràries.

Vertader Fals

El capital i les reserves formen part dels mitjans de finançament propis.

Vertader Fals

Com a fonts de finançament espontànies podem assenyalar els préstecs a curt termini com l'exemple més important.

Vertader Fals

Totes les fonts de finançament tenen un cost per l'empresa excepte els beneficis no distribuïts.

Vertader Fals

Les quotes d'amortització formen part del finançament intern.

Vertader Fals

Els fons acumulats d'ingressos per IVA són un exemple de finançament negociat.

Vertader Fals

El capital i les reserves com tenen un termini d'exigibilitat indeterminat els considerem fonts de finançament a llarg termini.

Vertader Fals

El crèdit dels proveïdors està dins de les fonts de finançament a curt termini.

Vertader Fals

FONTS DE FINANÇAMENT SEGONS LA TITULARITAT

Font de finançament	Tipus	Exemple
Recursos propis	Propis amb caràcter extern	Capital, subvencions rebudes.
	Propis amb caràcter intern (autofinançament)	Autofinançament d'enriquiment: reserves. Autofinançament de manteniment: amortització, provisions.
Recursos aliens	A llarg termini	Préstecs a llarg termini, emprèstits d'obligacions, <i>lising</i> i <i>rènting</i> .
	A curt termini	Crèdits i préstecs a curt termini, crèdit de proveïdors, descompte d'efectes, <i>confirming</i> i <i>factoring</i> .

3. EL FINANÇAMENT PROPI

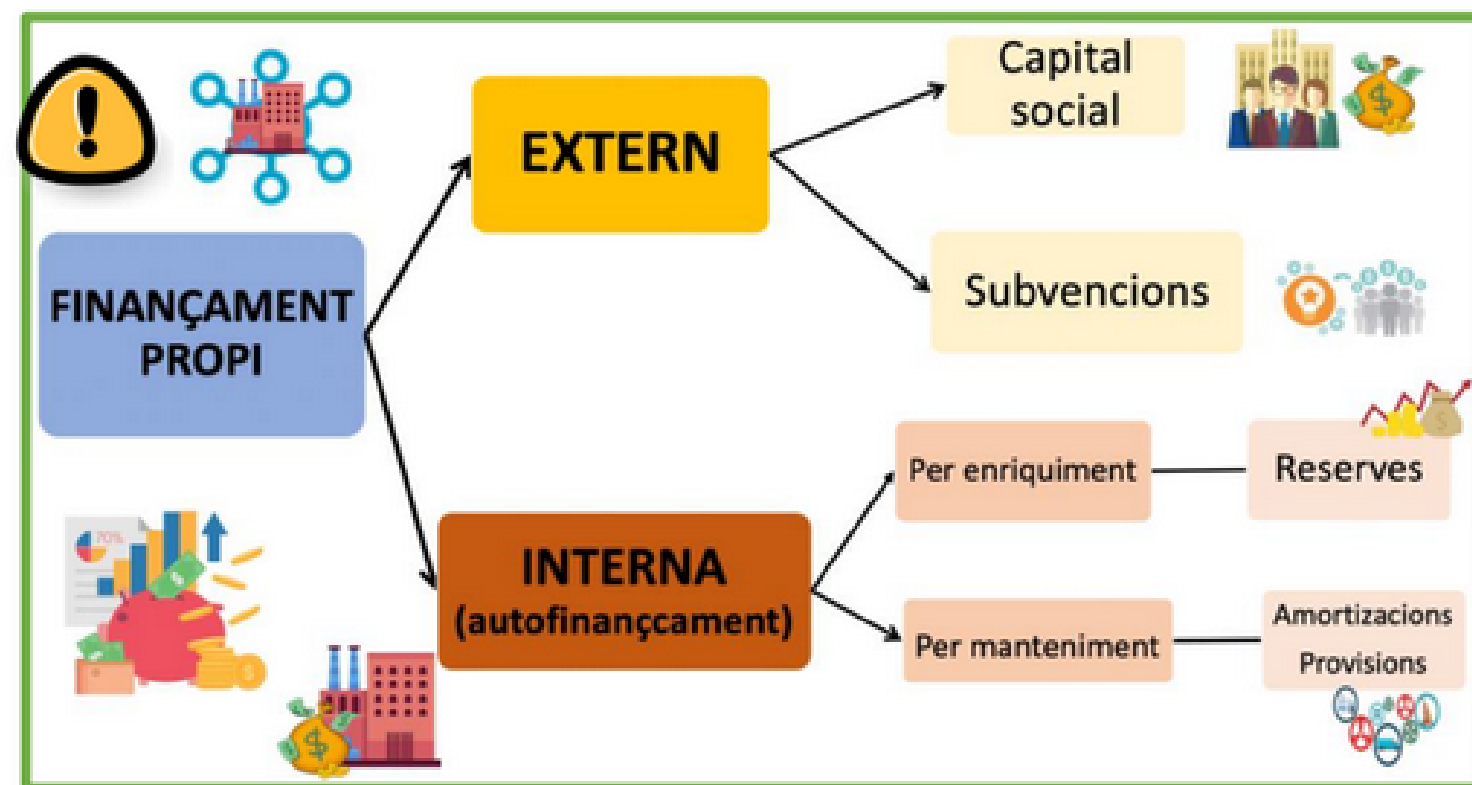
EL FINANÇAMENT PROPI està format per aquells fons que arriben a l'empresa de diferents formes i que l'empresa no està obligada a retornar.

Així, el finançament propi pot vindre de 4 destins diferents:

- • **Capital social.** És la quantitat de diners o béns aportats pels socis o els inversors per a dur a terme l'activitat de l'empresa.
- • **Subvencions.** Són ajuts de les Administracions Públiques que normalment poden sol·licitar les petites i mitjanes empreses (PIME) i els emprenedors.
- • **Autofinançament.** Són fons que la mateixa empresa genera a través de la seva activitat. Ens referim a les reserves, les amortitzacions i les provisions. És per tant finançament intern.

Com veiem en l'esquema més a baix, el finançament propi pot ser externa o interna.

L'EXTERNA prové de l'exterior i està formada pel capital social i les subvencions.
L'INTERNA la genera la pròpia empresa i és l'autofinançament.

Veurem ara aquest finançament intern i extern de manera detallada.

• El finançament propi extern

EL FINANÇAMENT PROPI EXTERN és aquell que ve de l'exterior i que mai ha de ser retornada. Està format pel capital social i les subvencions.

1 Capital social. Com hem dit, és la quantitat de diners o béns aportats pels socis o els inversors per a dur a terme l'activitat de l'empresa. Anem a explicar com es pot formar el **capital social**.

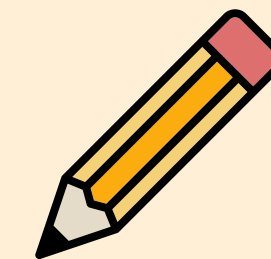
• • **Aportacions inicials dels socis.** Quan neix una societat, els socis aporten part dels fons necessaris per començar l'activitat. Si l'empresa que és una Societat Anònima, aquestes aportacions són dividides en accions i si és una altra societat seran participacions.

• • **Ampliacions de capital.** Una vegada que l'empresa ja està en funcionament, si es necessita més finançament es pot tornar a recórrer als socis perquè tornin a aportar més capital. En aquest cas, diem que l'empresa està realitzant una ampliació de capital. En primer lloc, se'ls ofereix la possibilitat de comprar aquestes noves accions als socis actuals, i si no hi estan interessats, podran entrar nous socis a l'empresa.

2 Subvencions. Són ajuts de les Administracions Públiques que normalment poden sol·licitar les petites i mitjanes empreses (PIME) i els emprenedors. *Quan es vol muntar una empresa és bona idea consultar si tenim possibilitats de rebre aquestes ajudes.*

EN ELS ÚLTIMS ANYS, S'HAN POSAT DE MODA ALTRES FORMES DE FINANÇAMENT.

- **Aportacions d'empreses de capital de risc.** En ocasions hi ha empreses especialitzades a aportar capital a determinades empreses en les quals veuen grans possibilitats de creixement. Aquestes empreses per tant fan una aportació temporal que suposa una aposta pel projecte de l'empresa a la qual aporten diners. La finalitat en aportar capital (i fer-se així socis) és esperar que l'empresa tingui un gran creixement. Llavors l'empresa de capital risc vendrà la seva participació i obtindrà beneficis.
- **Business angels.** Són persones que solen tenir un gran coneixement, experiència i contactes que aporten capital per ajudar una empresa en normalment l'inici de la seva activitat. Una vegada que l'empresa hagi tingut un gran creixement aquesta persona procedirà a vendre la seva participació i així aconseguir benefici.
- **El micromecenatge.** Consisteix a aconseguir finançament amb aportacions de multitud de persones. Normalment aquestes aportacions són petites i a canvi es pot donar participacions de l'empresa, petits obsequis o simplement considerar-lo com una donació.

Act:
Business
angels y las
sociedades
de capital
riesgo

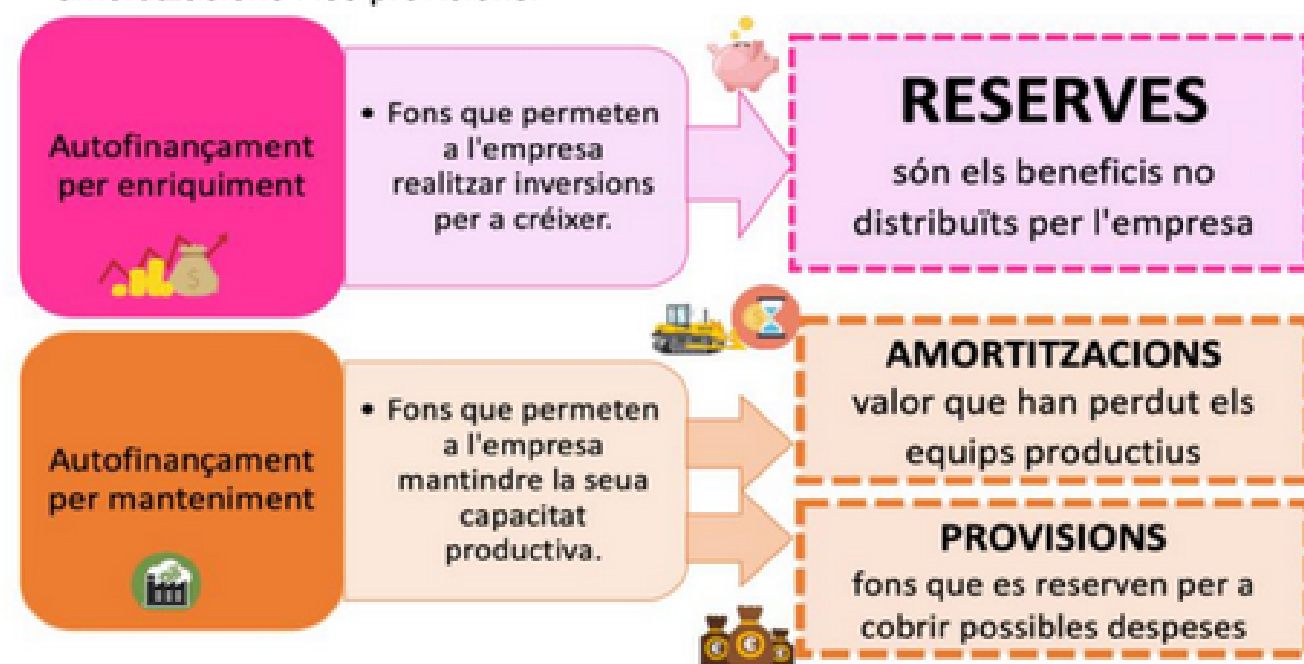
• El finançament propi intern (l'autofinançament)

L'AUTOFINANÇAMENT o finançament intern són tots els fons que la mateixa empresa és capaç de generar a través de la seva activitat. Per tant, sempre és pròpia.

Dins de l'autofinançament podem diferenciar dos tipus: per enriquiment per manteniment.

A L'autofinançament d'enriquiment són aquells fons que l'empresa genera per si mateixa i pot ser utilitzats per realitzar noves inversions que possibilitin el creixement de la mateixa. Ens referim principalment a les reserves.

B L'autofinançament de manteniment són fons generats per l'empresa amb els quals busca mantenir la seva capacitat de producció. Per tant, no possibiliten el creixement de l'empresa sinó el seu manteniment. Aquests fons són les amortitzacions i les provisions.

Per tant, les tres fonts d'autofinançament són les reserves, les amortitzacions i les provisions. Anem a veure cadascuna d'elles.

1 Les reserves. Quan una empresa té beneficis els socis voldran repartir-se'l ja que per a això van muntar l'empresa. Tanmateix, també té l'opció de mantenir-los dins de l'empresa per així realitzar noves inversions que permetin un major creixement i així més beneficis en el futur. Si els socis decideixen repartir-se els beneficis direm que l'empresa està donant dividendes. Però **si decideixen guardar aquests beneficis, l'empresa està acumulant reserves.**

LES RESERVES són els beneficis no distribuïts per l'empresa. Aquestes reserves poden ser legals (les fixa la llei), estatutàries (les fixen els estatuts de l'empresa) o voluntàries

2 Amortització. Els equips productius d'una empresa (maquinaria, mobiliari, vehicles, ordinadors) perden valor pel seu ús pel pas del temps. Aquesta pèrdua de valor dels equips productius es denomina depreciació.

L'AMORTITZACIÓ és el càlcul del valor que han perdut els equips productius. L'amortització es reflecteix com si fos un cost més de l'empresa.

Així, si avui comprem un cotxe per 20.000 euros i considerem que té una vida de 10 anys, podem dir que cada any perdrà el 10% del seu valor, és a dir 2.000 euros. En amortitzar el bé el que farem és comptar aquests 2.000 euros a l'any com un cost que disminuirà els beneficis de l'empresa.

No obstant això, aquests 2.000 euros no han estat una despesa real, sinó que hem "guardat" aquests diners cada any i acumulat fons. En arribar a l'any 10 quan acabi la vida del cotxe, l'empresa haurà estalviat 20.000 euros i els podrà utilitzar per comprar-se un altre cotxe nou. Per això l'amortització és autofinançament de manteniment, ja que permet mantenir la capacitat productiva.

3 Les provisions. Si una empresa sap que és probable que haurà de fer una despesa en el futur, però no coneix la seva quantia o moment exacte, està obligada a seguir el principi de prudència i apartar una quantitat estimada com si la despesa s'hagués produït ja. Aquesta quantitat reservada és el que anomenem provisió.

LES PROVISIONS són fons que es reserven per cobrir possibles despeses o pèrdues futures.

Per exemple, imaginem una empresa sap que haurà de fer una gran reparació a la seva fàbrica perquè té goteres, però no sap en quina data exactament la farà o quant costarà. En aquest cas, l'empresa ha de "apartar" la quantitat que estima que costarà la reparació, així amb aquests fons podrà mantenir la seva capacitat productiva.

Com veiem, l'autofinançament té una sèrie d'avantatges i inconvenients.

AVANTATGES

- Permet aconseguir diners sense demanar prestat ni pagar interessos
- Són vitals per les PYMES que tenen complicat obtenir fons
- Dona més autonomia ja que no fan falta tràmits com quan es demana un préstec

INCONVENIENTS

- Es generen de manera lenta
- Disminueix el repartiment dels beneficis als socis
- Com no s'ha de pagar interessos a vegades es fan inversions poc rentables

p. 170

Tipus
finançament
propi

Act finals:
1,2 i 4

Principis
comptables p.65

4. EL FINANÇAMENT ALIÉ

Normalment els fons propis generats per l'empresa no són suficients per realitzar totes les inversions de l'empresa. Quan això ocorre, l'empresa es veu obligada a recórrer al finançament alié, és a dir, a demanar prestat. Si recordem aquest finançament es pot retornar en més d'un any (llarg termini) o en menys d'un any (curt termini). Començarem centrant-nos en el llarg termini.

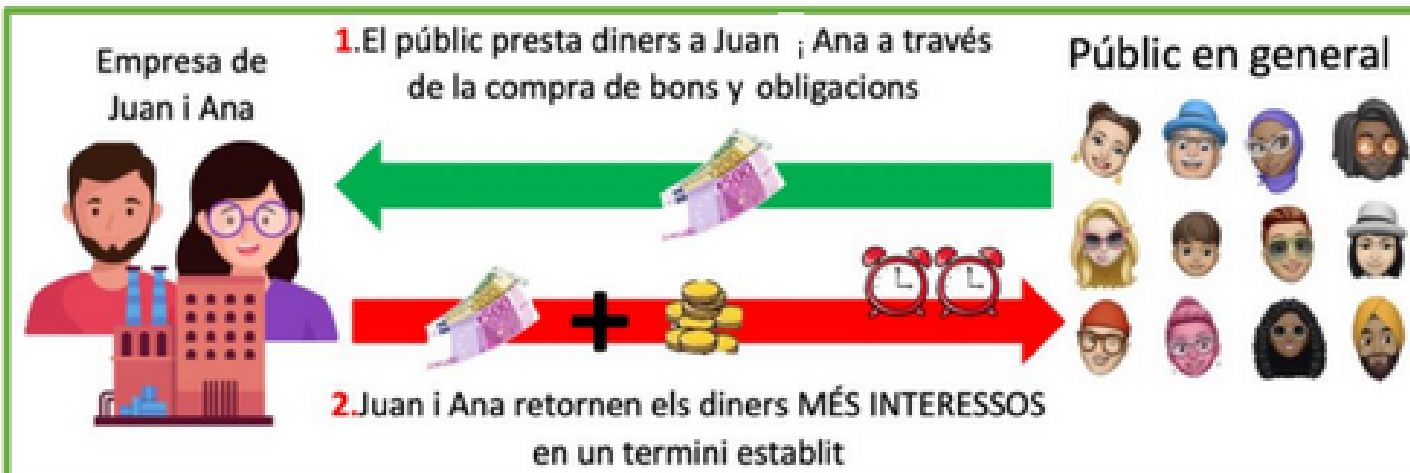
• El finançament alié a llarg termini

EL FINANÇAMENT ALIÉ A LLARG TERMINI, són aquells fons que l'empresa demana prestats durant un període superior a un any. En acabar aquest període l'empresa els ha de retornar amb uns interessos. En destaquem 4 principalment.

1. Préstecs a llarg termini. Són fons obtinguts de bancs. L'empresa ha de pagar uns interessos en les condicions pactades i retornar el préstec en un període superior a 1 any.

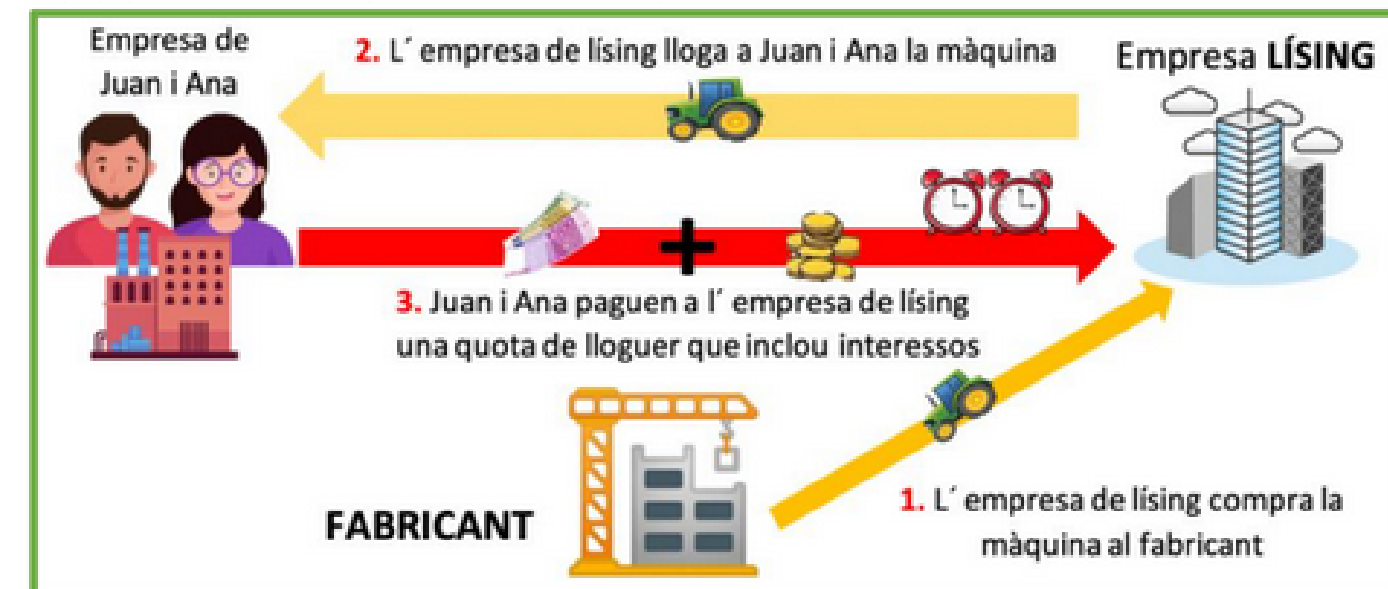
2. Emprèstitts. Quan les empreses necessiten molts diners i no poden obtenir-lo dels bancs tenen l'opció de demanar-ho a particulars i empreses. Per a això, l'empresa pot crear un emprèstit, és a dir divideix els diners que necessita en moltes parts d' igual valor. Aquestes parts s'anomenen bons o obligacions. Aquestes obligacions s' ofereixen al públic i qui les compra estarà prestant diners a l'empresa. L'empresa retornarà els diners qui li va prestar en el termini pactat i anirà pagant una sèrie d' interessos durant aquell temps.

3. El lísing o arrendament financer. Quan l'empresa necessita un equip productiu i no té diners per comprar-lo, pot acudir una entitat de Leasing. L'empresa de Leasing compra la màquina al fabricant i se la cedeix a l'empresa que ha d'anar pagant una quota en concepte de lloguer.

El Leasing és contracte d' arrendament amb opció a compra, que permet a l' empresa que necessita un equip productiu disposar-ne a canvi del pagament d' una quota. Un cop acabat el període d' arrendament, l' empresa pot adquirir-los a un preu baix, renovar el contracte o retornar l' equip.

El pagament la quota de leasing no sol incloure el manteniment del bé ni l' assegurança. L'avantatge és que l'empresa tindrà l'equip que necessita sense necessitat de tenir els diners al moment. L'inconvenient és que el cost de l'operació sol ser molt elevat. Com veiem en la gràfica intervenen 3 parts: l'empresa, l'empresa de Leasing que ens lloga l'equip productiu i l'empresa fabricant o que el ven.

4. Renting. Funciona de manera semblant al leasing, és a dir l'empresa de renting ens lloga algun bé que necessitem per dur a terme la nostra activitat a canvi del pagament d'una quota. Les principals diferències amb el leasing són:

- L' empresa de renting és la propietària dels béns i sol tenir un estoc.
- El manteniment i assegurança dels béns corre per compte de l' empresa de renting.
- No sol haver-hi opció de compra.

1

Marta es una empresaria que necesita disponer siempre de un coche en perfecto estado para su empresa. Para ella, lo ideal es tener un coche nuevo cada 3 años, ya que eso mejoraría la imagen de la empresa.

El problema es que comprar un coche nuevo cada 3 años, supone un coste que Marta no se puede permitir. Cuando Marta acude al banco, este le habla de opciones.

- a) Recurrir a un leasing
- b) Recurrir a un renting.

- 1.¿Qué diferencias hay entre leasing y renting?
2. ¿Qué opción le recomendarías a Marta?

2

Una empresa necessita 100 000 € per fer una inversió. Les condicions dels préstecs que li ofereixen els intermediaris financers representen un cost TAE del 7 %. Es planteja fer una emissió de 1 000 obligacions de 100 € cadascuna, que posarà a la venda als estalviadors particulars a través d'un intermediari financer.

Considerant les despeses i l'interès que ha de pagar, el cost de l'operació serà d'un 5,8 % TAE, quin tipus de finançament convé més a l'empresa?

3

Una empresa necessita renovar part del seu equip industrial i no disposa de recursos dineraris per fer-ne l'adquisició. Es posa en contacte amb una empresa de *lising*.

Enumera alguns exemples de condicions que podrien aparèixer al contracte.

• El finançament alié a curt termini

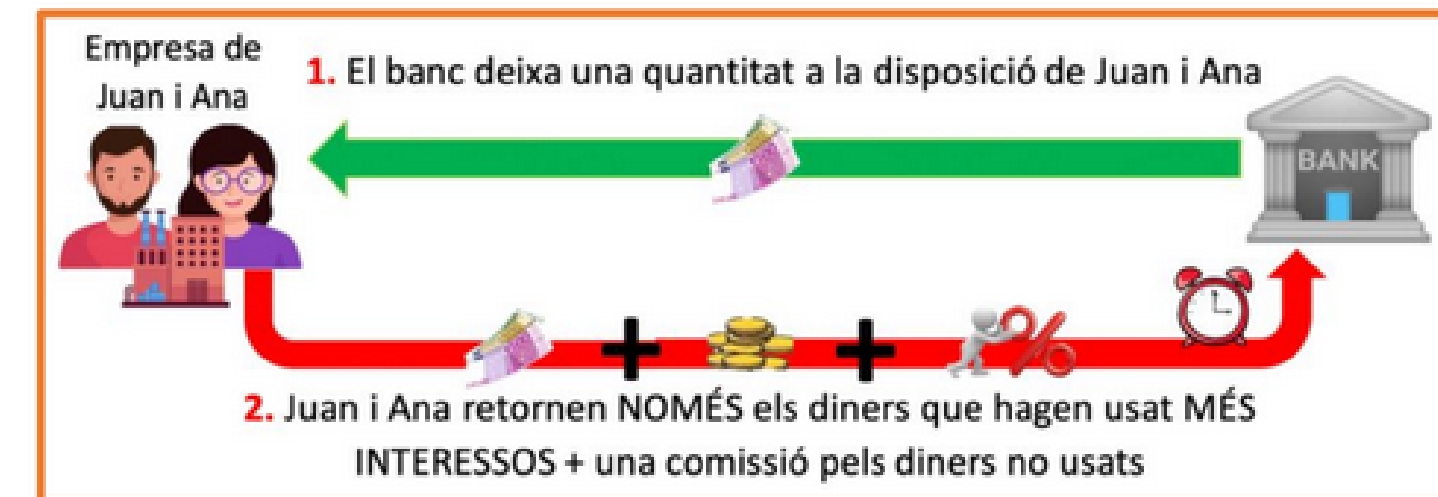
Com a norma general demanar a més d'un any és més car que demanar a curt termini. Si li demane a un banc diners a retornar a 3 anys, els interessos seran més que a 2 mesos. A vegades, l'empresa necessita diners i pot retornar-ho en poc temps. En aqueix cas, **és millor demanar a curt termini perquè els interessos seran menors.**

EL FINANÇAMENT ALIÉ A curt termini, són aquells fons que l'empresa ampra durant un període inferior a un any.

1. Préstecs a curt termini. L'empresa demana diners prestats a un banc. La diferència amb el llarg termini és que els préstecs a curt termini han de ser retornats en menys d'un any al costat del pagament d'uns interessos, que com hem dit, solen ser menors al llarg termini. **El cost de l'operació són aquests interessos.**

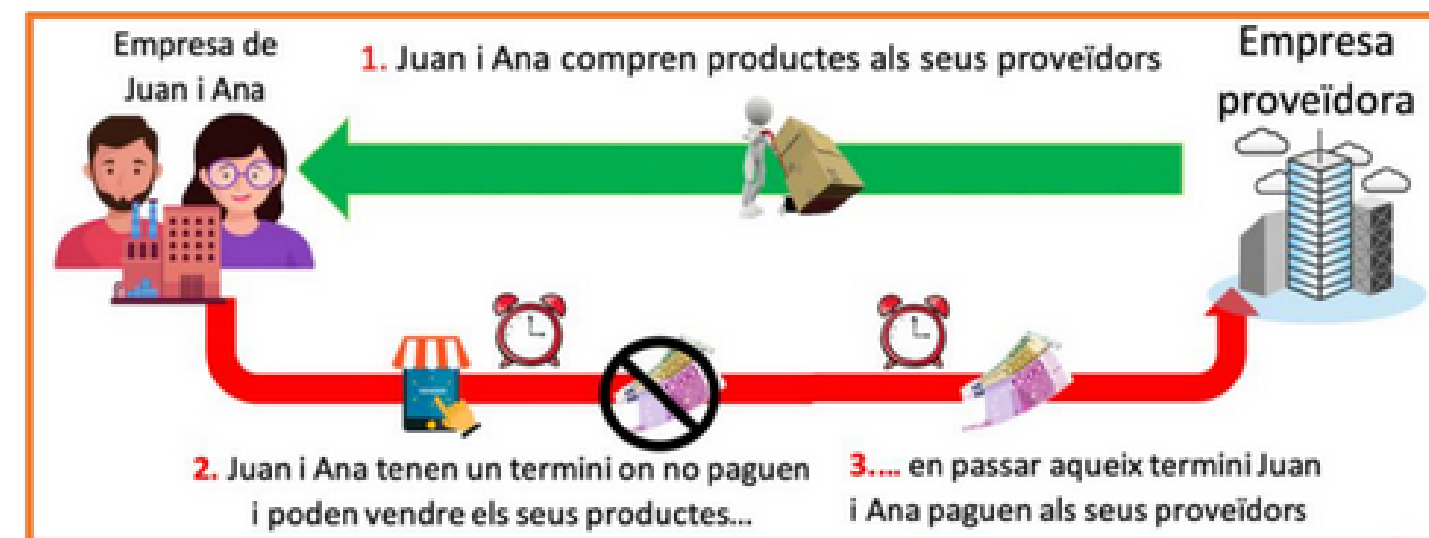
2. Crèdits bancaris a curt termini. S'usa quan una empresa necessita fons, però no sap la quantitat exacta. Per exemple, una empresa necessita fer una gran reparació que requereix anar fent pagaments dos mesos, però no sap quant serà el total. El banc li posarà a l'empresa un compte corrent a la seva disposició amb un límit d'una quantitat estimada. Quan hagin de fer els pagaments podran anar traient diners d'aquest compte corrent. **El cost de l'operació serà que l'empresa paga interessos per la quantitat usada i per la resta una comissió.**

5 p 182

3. El crèdit comercial. En la majoria de negocis quan una empresa compra matèries primeres als seus proveïdors, no els paga directament. El normal és que s'ajorni el pagament diverses setmanes per donar l'oportunitat a l'empresa a recuperar la seva inversió. Per exemple, tenim un bar i comprem a Coca-cola uns refrescos per un total de 15.000 euros. Coca-cola ens permet que li paguem dins de dos mesos. Així, tindrem temps per vendre els refrescos i llavors pagar-li amb els diners que ja hem ingressat.

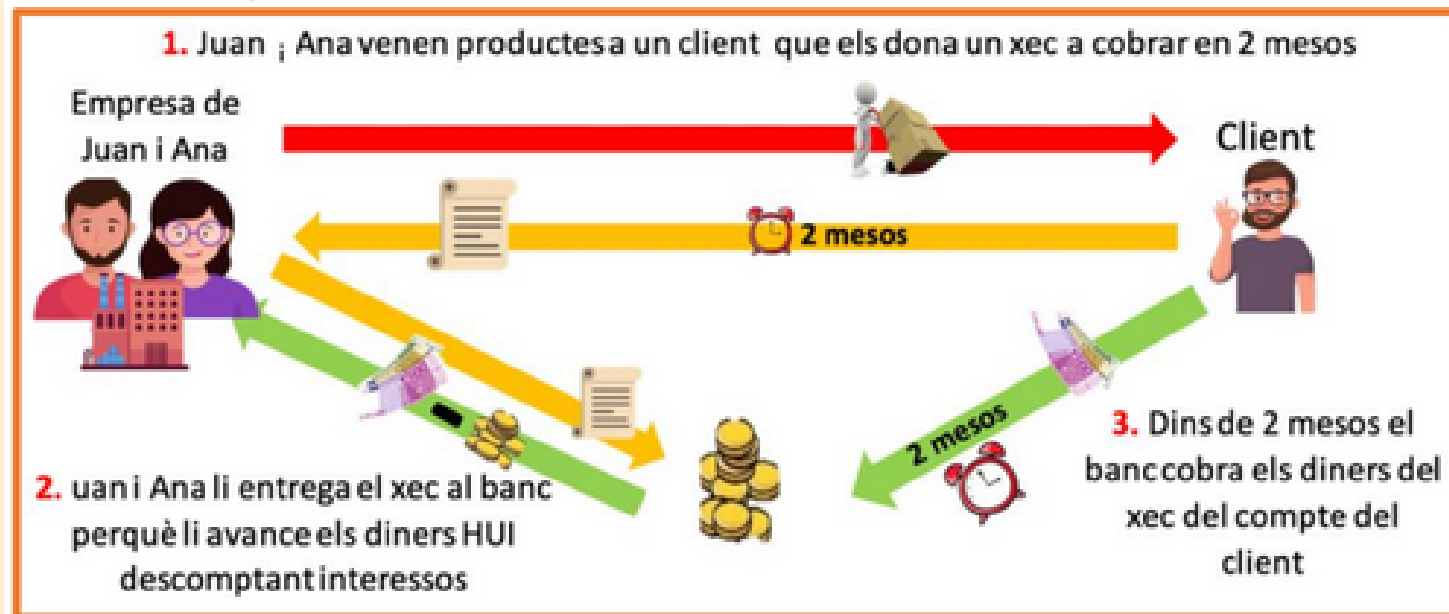
El temps que tardem a pagar a aquests proveïdors hem aconseguit uns fons de manera gratuïta (en posposar el pagament fins que venem el producte). El termini que solen donar els proveïdors sol ser de 45, 60 o 90 dies. **Per tant, no hi ha cost, tret que el nostre proveïdor ens ofereixi un descompte per pagament immediat. En aquest cas, el cost d'ajornar el pagament és renunciar a aquest descompte.**

4. El descompte d'efectes. Un efecte comercial, és un document que estableix que una determinada persona es compromet a pagar una quantitat de diners en una data determinada (és semblant a un pagaré et PAGARÉ en aquesta data). → Imagina que una empresa ven un ordinador per valor de 500 euros, i el seu client Maria li dona un efecte comercial (imagina un xec), que el compromet a pagar en 2 mesos. Just dins de 2 mesos, l'empresa anirà al banc i cobraran aquests diners. Però, i si necessiten els diners abans ¿no poden cobrar-lo?

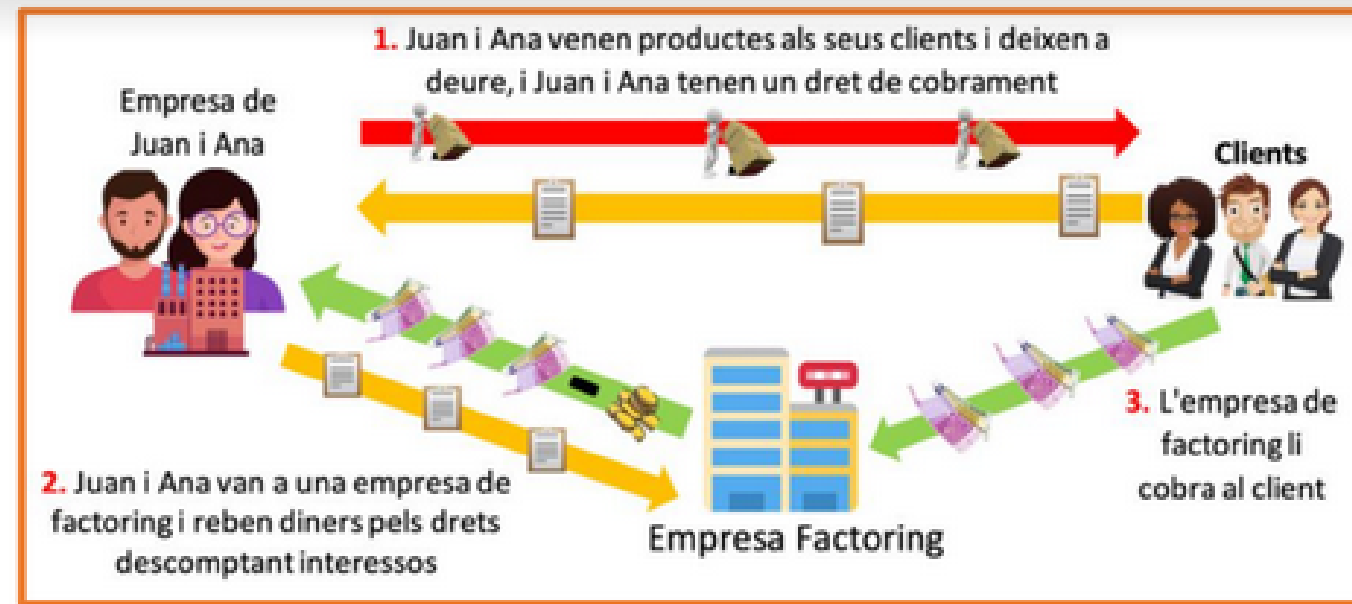
El banc ens dona l'opció d'avançar-nos els fons d'aquest efecte, però per això ens demanarà un interès que descomptarà de l'efecte. D'aquí que l'operació s'anomena descompte d'efectes. Després el banc cobrarà el xec traient els diners del compte del client. Si el client no té fons en el compte, el banc ens exigirà els diners del total de l'efecte a nosaltres, i per tant, haurem perdut l'interès que ens van descomptar.

Per tant, l'empresa té l'avantatge de poder avançar els diners, però el banc mai assumeix el risc en cas d'impagament del xec o pagaré. La pèrdua en aquest cas seria de l'empresa.

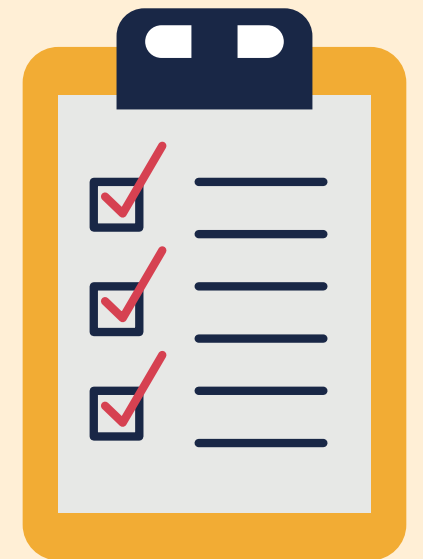
5. Factoring. Igual que les empreses quan compren matèries primeres ajornen els seus pagaments als seus proveïdors, quan venen els clients també els permeten pagar més tard. Quan algú ens deu diners diem que tenim un dret de cobrament. El factoring consisteix a vendre els drets de cobrament de l'empresa a una altra denominada "factor". Aquesta empresa ens paga un import menor al total dels drets en concepte d'interessos i de possible risc d'impagament. D'aquesta manera, els drets de cobrament passen a ser de l'empresa de factoring que més tard cobrarà els diners als nostres clients. L'avantatge és que en cas que algun client no pagui, serà l'empresa de factoring qui perdi diners.

L'empresa té, a més de l'avantatge de poder avançar els diners, que l'empresa de factoring assumeix el risc d'impagament. El cost és que com que l'empresa factor corre un risc, em vaig cobrar bastants interessos.

6. Fonts espontànies de finançament. Són diferents maneres que l'empresa té d'aconseguir fons sense fer cap mena de negociació prèvia:

- • **El descobert en compte.** L'empresa pot aconseguir diners del banc sense demanar un préstec si gasta més del que té en el compte, entrant així en "número rojos". El problema d'aquest finançament és que els interessos que cobra el banc són altíssims.
- • **Salaris pendents de pagament.** Normalment els treballadors cobren a final de mes. Per tant, l'empresa pot disposar d'aqueixos fons fins que pague els salaris.
- • **Pagaments a hisenda.** Les empreses han de pagar uns impostos cada cert temps. Per tant, l'empresa pot disposar d'aqueixos fons fins que pague els impostos.

FINANÇAMENT			
FINANÇAMENT PROPI	FINANÇAMENT EXTERN + INTERN	Capital + reserves + amortitzacions + provisions	GRATUÏTA
FINANÇAMENT ALIENA	FINANÇAMENT ALIÉ A LLARG TERMINI	Préstecs llarg termini	Interessos pel préstec
		Emprèstits	Interessos pels bons
		Líasing	Interessos en la quota de lloguer
		Rènting	Interessos en la quota de lloguer
	FINANÇAMENT ALIÉ A CURT TERMINI	Préstecs curt termini	Interessos pel préstec
		Crédit bancaris	Interessos + comisió
		Crédit comercial	GRATUÏTA
		Descompte d'efectes	Interessos per avançar els diners
	Factoring	Interessos per avançar els diners i pel risc d'impagament	

4. COST D'UNA FONT DE FINANÇAMENT

Indica si las siguientes afirmaciones son verdadero o falso

1. Todos los fondos ajenos a largo plazo son capitales permanentes.
2. Todos los capitales permanentes son fondos ajenos a largo plazo.
3. Toda la financiación interna son fondos propios.
4. Todos los fondos propios son financiación interna.
5. Todos los fondos ajenos a corto plazo son capitales a corto plazo.
6. El capital es financiación propia y externa.

Una empresa necesita fondos para comprar una máquina y recurre a los siguientes fondos internos:

- a) Los socios aportan 10.000 euros de su bolsillo (se añade al que habían aportado al inicio de la empresa)
- b) Se cogen 5.000 euros que la empresa tenía guardados de beneficios anteriores.
- c) El ayuntamiento da una ayuda de 15.000 euros.
- d) Se obtiene el dinero que se ha ido guardando para renovar esa máquina

3,6,7 i 8 p.182

Indica a qué tipo de financiación ajena se ha recurrido en cada caso.

1. Nuestra empresa tiene muchos clientes que nos deben dinero, por lo que acudimos a otra empresa para que nos adelante ese dinero. Ahora nuestros clientes le deberán pagar a esa otra empresa.
2. Necesitamos una máquina y una empresa la compra por nosotros y la deja en alquiler.
3. Compramos una serie de productos y le decimos a los proveedores que les pagaremos en 90 días.
4. Acudimos a empresas y familias a pedirles el dinero, pagándoles a cambio unos intereses.

Crowdfunding

Financiación 2.0

Crowdfunding: es la cooperación colectiva llevada a cabo por personas que realizan una red (Internet) para conseguir dinero u otros recursos.

El crowdfunding es la forma de financiación que desde Internet está revolucionando el panorama.

Qué es el crowdfunding: claves para financiar tu libro con éxito

PODEMOS. FINANCIACIÓN COLECTIVA Y TRANSPARENTE

UNA CANDIDATURA POPULAR Y CIUDADANA SIN PRÉSTAMOS BANCARIOS

Explica 4 ejemplos de empresas que han utilizado crowdfunding.

Caso 1: _____

Caso 2: _____

Caso 3: _____

Caso 4: _____

Juego de financiación:

¿QUÉ TIPO DE FINANCIACIÓN ES?

<https://alloroconlaeconomia.files.wordpress.com/2020/05/fuentes-de-financiacion3b3n..pdf>

A cada **equipo** se le otorgará un **tipo** de **financiación**, que deberá **definir** de una manera sencilla en una **ficha**. Después se entregarán las fichas a la profesora, que irá leyendo cada una y por **grupos** deberán **averiguar** a qué tipo de **financiación**, corresponde cada definición,

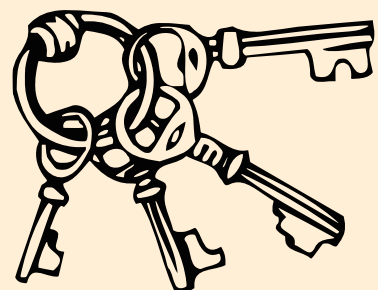
1 ¿A QUÉ TIPO DE FINANCIACIÓN CORRESPONDE CADA UNA DE LAS FICHAS?

Ficha 1: _____ Ficha 5: _____ Ficha 9: _____

Ficha 2: _____ Ficha 6: _____ Ficha 10: _____

Ficha 3: _____ Ficha 7: _____ Ficha 11: _____

Ficha 4: _____ Ficha 8: _____ Ficha 12: _____

Scape Room

1

Se necesitan 200.000€, que serán devueltos en más de 1 año, para crear una organización de vigilancia privada de casas.

2

Se utiliza un dinero que la empresa tenía guardado para posibles imprevistos, para lanzar un nuevo videojuego.

3

Se aporta dinero por accionistas a la empresa, para llevar a cabo el desarrollo de unas gafas que hacen fotos y vídeos.

4

Se necesita disponer de un dinero en una cuenta corriente, por si fuera necesario de manera urgente.

5

Los beneficios obtenidos por la empresa, se utilizan para llevar a cabo el desarrollo de un vehículo hidroeléctrico.

6

Patatas Lay's ofrece sus productos a un supermercado de barrio, los cuales se pagan a los 30 días de su recepción.

2. ELS PRODUCTES D'INVERSIÓ

Et profa, tinc uns diners estalviats i vull invertir-los en alguna cosa. Coneixes alguna cosa que em doni una bona rendibilitat, que em permeti recuperar els diners quan vulgui i que tingui total seguretat de que perdré res? Aquesta és una clàssica situació ideal que tothom busca. La majoria de clients que van al Banc pregunten això mateix. Molts amics del teu profa d'economia li plantegen ara la mateixa qüestió. El que estan dient totes aquestes persones és que volen invertir els seus diners en un **actiu financer**, i que busquen **liquiditat, seguretat i rendibilitat**. Et sona tot a xinès mandarí? No worries. Després de llegir aquest apartat, torna a llegir-lo i t'hauràs convertit en xinès. 驚人

• Què són els productes d'inversió?

Ja hem dit que estalviar i invertir és diferent. Quan inverteixo els meus diners estic buscant una rendibilitat, però hi ha un risc de perdre diners.

UN PRODUCTE D'INVERSIÓ suposa prestar diners a una empresa o a l'Estat durant un temps determinat (termini), per obtenir una rendibilitat a canvi.

• Les característiques dels productes d'inversió

Per suposat que no, ja que no tothom té les mateixes necessitats. Així, els productes d'inversió es diferencien per **LIQUIDITAT, RISC I RENDIBILITAT**.

Liquiditat

Liquiditat. És la velocitat a la qual puc vendre el producte i recuperar els meus estalvis. A igualtat de tota la resta preferim més liquiditat, recuperar els diners com més aviat millor.

Per exemple, les accions solen tenir elevada liquiditat, ja que en cas d'urgència és relativament fàcil vendre-les a la borsa. Un habitatge no és tan líquid, ja que porta temps trobar un comprador i preparar el paperot per a la venda.

Seguretat vs risc.

Risc. És la possibilitat de perdre part dels diners invertits. A igualtat de tota la resta, preferim menys risc i més seguretat.

Quan inverteixo hi ha un risc d'aconseguir menys diners de l'esperat, i fins i tot perdre'ls. Per exemple, prestar a l'Estat és bastant segur. Les accions varien de preu tots els dies, per tant, hi ha risc de perdre part dels diners invertit.

Rendibilitat.

Rendibilitat. És la quantitat (mesura en percentatge) que puc guanyar amb la inversió. A igualtat de risc i de liquiditat, preferirem tindre la major rendibilitat possible.

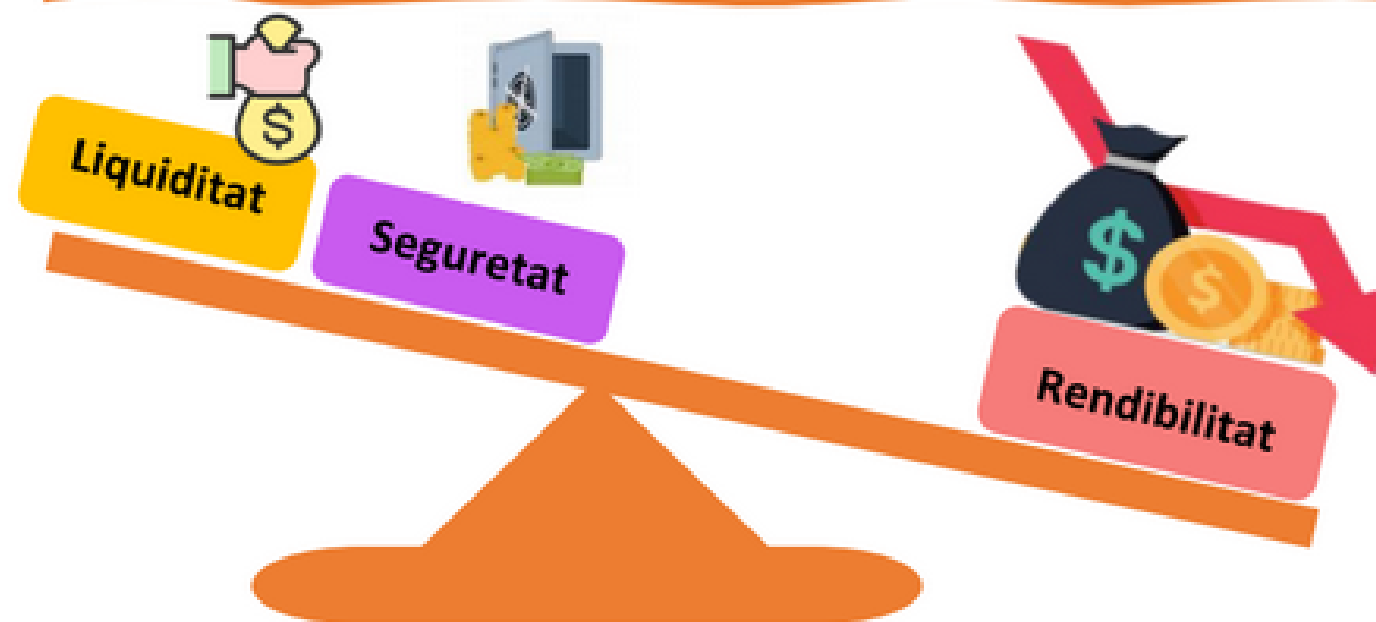
Si invertim 200€ i ens retomen 220 estem obtenint un 10% de rendibilitat (per a saber la rendibilitat dividim beneficis entre inversió i multipliquem per 100).

$$RENDIBILITAT = \frac{BENEFICI}{INVERSIÓ} \times 100 = \frac{20}{200} \times 100 = 10\%$$

• La relació entre liquiditat, risc i rendibilitat

En general, quan puja la liquiditat i seguretat aconseguim menys rendibilitat. Si vols invertir els teus estalvis, però recuperar-los ràpidament per si hi ha una emergència, són preferibles la liquiditat i seguretat abans que la rendibilitat. Si tens uns estalvis que creus que no necessitaràs ara i estàs disposat a arriscar, pots buscar més rendibilitat.

Perfil de l'inversor

És molt important conèixer el perfil de l'inversor a l'hora de seleccionar on volem invertir els nostres diners. Hi ha persones que no els agrada el risc, i per tant prefereixen productes segurs, encara que tinguin menys rendibilitat. D'altres, però, els agrada arriscar i estan disposats a assumir les possibles pèrdues. Són el tipus d'inversors que arrisquen buscant altes rendibilitats.

I tu, quin és el teu perfil? arriscar buscant rendibilitat o millor seguretat?

• Quins tipus de productes d'inversió existeixen?

Diferenciarem en valors de renda de fixa i de renda variable.

A. VALORS DE RENDA FIXA

Els productes de **renda fixa** paguen una rendibilitat establida per endavant i retornen els diners invertits en un termini determinat. **És a dir, la rendibilitat que ens ofereixen per prestar els nostres diners és fixa** (un 1%, 2% o 5% per exemple). Per tant, sabem exactament els diners que guanyarem. **Solen ser bastant segurs**, llevat que l'empresa o l'Estat al qual li prestem diners faci fallida.

Per això, com més gran sigui el termini de devolució, el risc serà una mica major. Com a normal general, a més termini de devolució, major serà la rendibilitat que ens paguen.

Podem invertir comprant bons a l'Estat o a empreses:

1 Bons de l'Estat. Se'ls denomina popularment deute públic perquè li prestem diners al Sector Públic. **La seguretat de pagament sol ser molt alta i per això la rendibilitat menor**, encara que **sol augmentar amb el termini de devolució**.

2 Bons d'empreses. Les empreses també poden oferir actius financers de renda fixa que podem comprar. No obstant això, el risc d'impagament pot ser major. En aquests casos cal estudiar molt bé a l'empresa que se li està prestant diners.

En general, com més arriscat sigui prestar a una empresa o a un Estat, major serà la rendibilitat que m'oferiran a canvi.

A més termini o més risc...

...més rendibilitat

B. VALORS DE RENDA VARIABLE

Quan parlem de **renda variable** ens referim a les **accions**. Quan una persona compra accions, automàticament es converteix en propietari de l'empresa, per la qual cosa té dret a informació i a vot i al repartiment de beneficis de l'empresa.

A diferència de la renda fixa, la renda variable no ofereix una rendibilitat preestablerta, i el termini de recuperació dels teus estalvis tampoc és conegut.

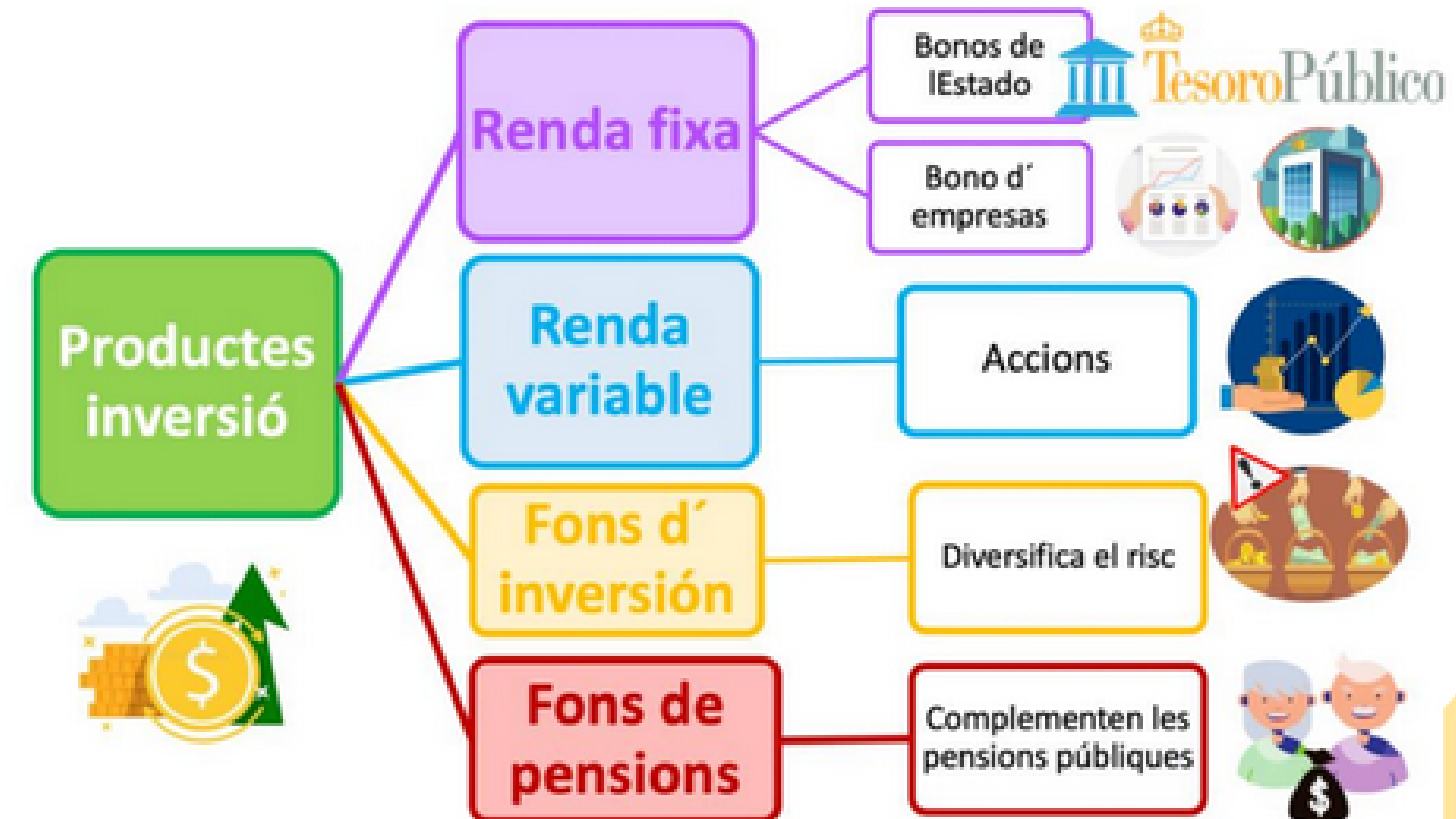
Un accionista té dues maneres d'obtenir rendibilitat amb la seva inversió:

a) **Repartiment de dividends.** Quan l'empresa decideixi repartir beneficis, que dependrà de com vagi l'empresa, aquests aniran per als accionistes.

b) **Venda de les accions.** Si compro les accions a 100 euros i les veng a 150 òbviament estic guanyant diners. El preu de les accions varia a la Borsa tots els dies. Si una empresa va molt bé i s'espera que tingui beneficis, molta gent voldrà comprar les seves accions per a rebre dividends. Com bé saps per la llei de l'oferta i la demanda, això augmentarà el preu de les accions.

Ja que tant la marxa de l'empresa com les variacions en Borsa són impredecibles, es diu que la renda variable és una inversió de risc. Per descomptat, com que el RISC és major, la possibilitat de RENDIBILITAT també és major.

Llibre 177-181